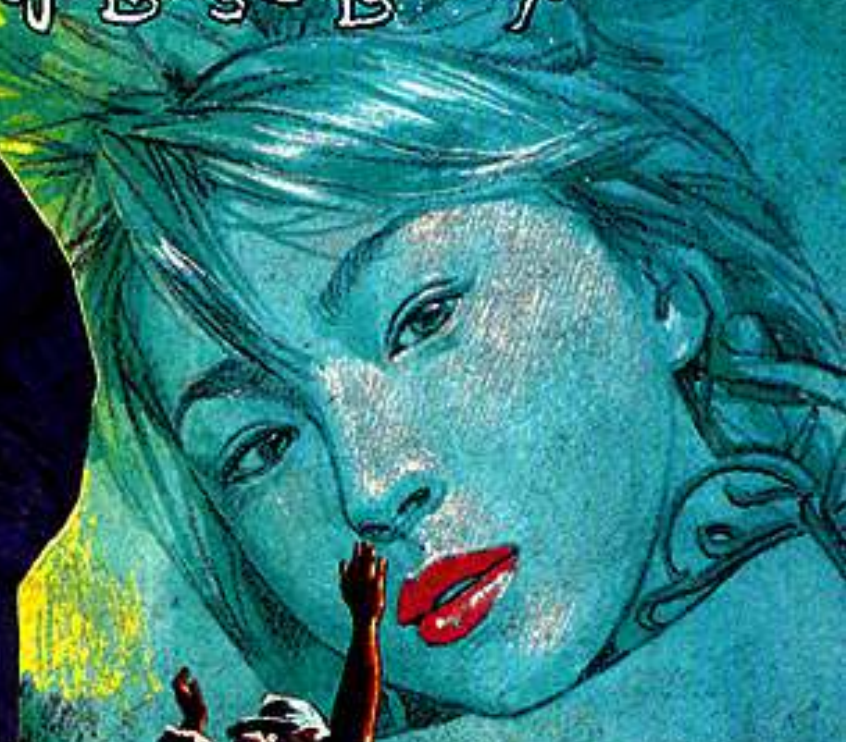

မြို့လတ်

ဟော့စ်ဟော့စ်

ယုံကြည်
မိမိတို့နှင့်အတူ

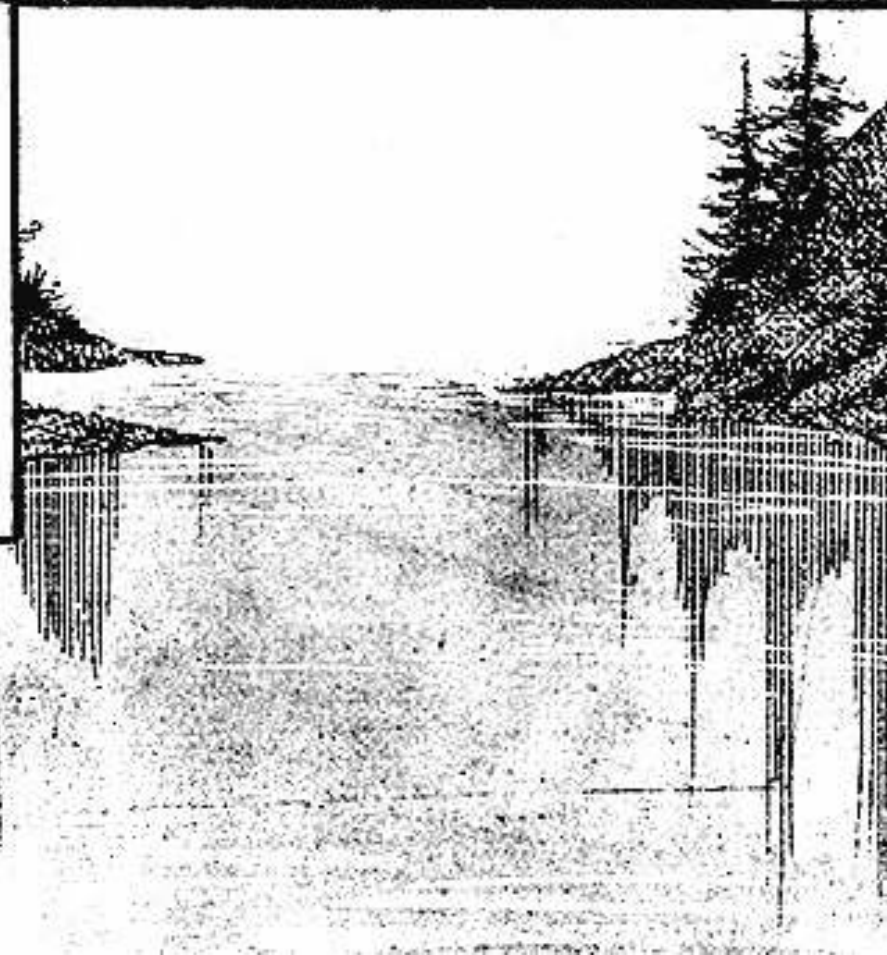

... ..

အမြင်မရှိသည့်ဟူ မဆိုသာ
သောလည်း ... သည်လို စိတ်လွတ်
လိုက်လွတ် စိုးသွား အရသာမျိုး
လို သူ မသိစား ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ
ကြာခဲ့ပြီ ဖဲလေ ...

အထောင်အပေါင်ဂုဏ်ဖြစ်တွေ
ကြားမှာ နှစ်သိပ်တင်းကျပ်ပြီး
မလွတ်လပ် ခဲ့လေသော စိတ်အာရုံ
များကို ဟိုး အဝေးချွေ့မှာမြင်ရ
လေပါသည်။ ပြာနိုးနိုး ကောင်စဉ်
တံတိုင်းများလေးသို့ မှီသွက်ရ
သည်ကပင် ... သူ့ရှင်ကို အေးမြ
စေသည် ...

ဟေ့ န
သူယော် - ဟေ့

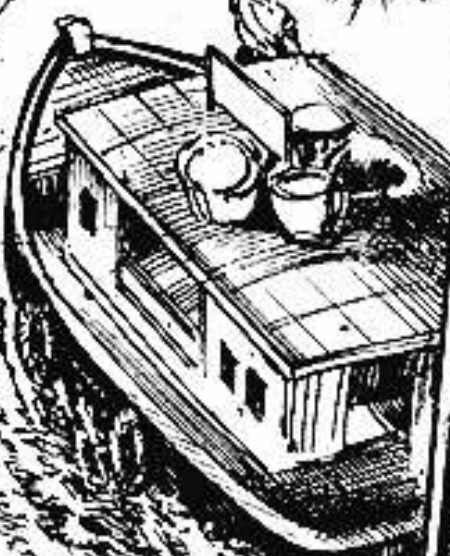
ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဘာသာပြန်ခြင်းများ
ထဲတွင် ပျော်ရွှင်နေသော သူ့အတွေးများကို
စုတ်မိလိုဟန် ရှိသော အသံတစ်ခုက
သွက်နှိုးစေခဲ့သည်။

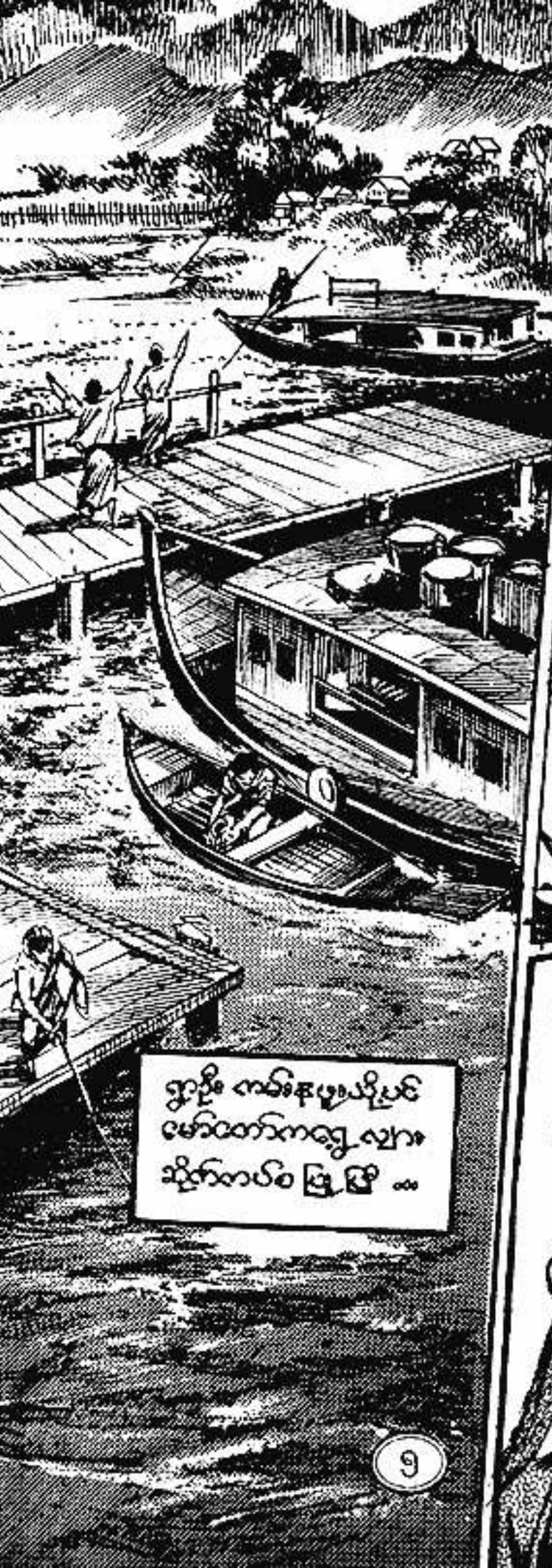
ဟွေ...
အဟံ

အာမေဇွတ်သံကို ဖြုတ်ရင်း
သူ ဖွတ်လေး ဖြုတ် ဖိလတ်

အဘကို စပ်စုတယ်လို့
မထင်ခဲ့ဘူးနော် ... မှီရဲရဲလာ
ရွာကြီးကိုရောက်ရင် ဖော်တော်
လမ်းက သုံးမြို့ကွယ် ... ဆင်းမယ်
ဆိုလည်း မြင်စရာရှိတာ
မြင်ထားရတာပေါ့ ...

ရှိုးသားပွင့်လင်းပြီး ဖော်ရွေလူနဲ့
တက်ပါသော ကျွေးလက်၏ ... လူမှု
စေတနာကို သူ့ရင်မှာလေးစားမိရင်း
အမြဲတမ်းတို့ ဖွင့်လှစ်မြို့မြဲ မိ၏
ဖော်တော်က စက်အရှိန်ပင် လျော့စ
မြဲမြဲ ...

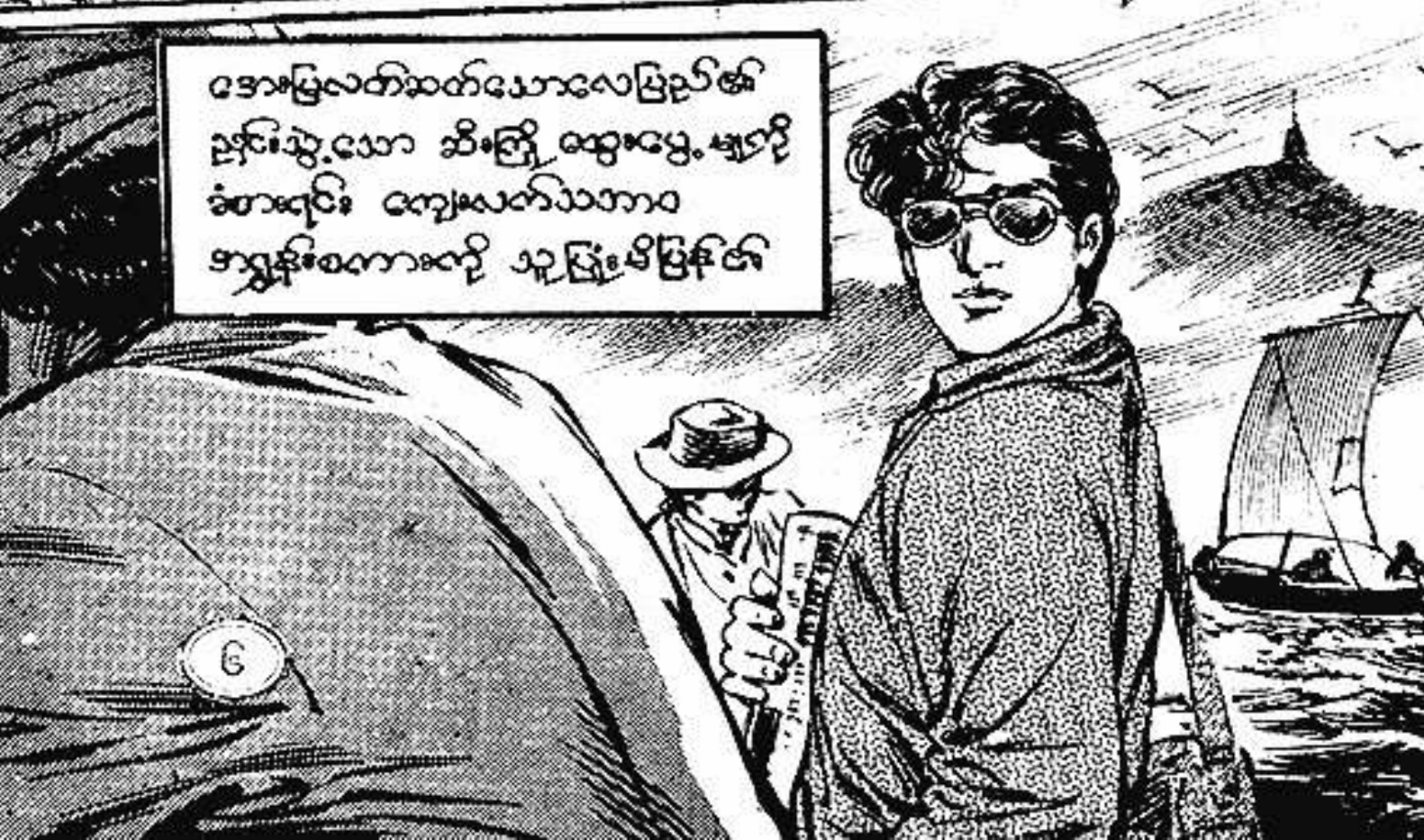
မောင်ရှင်လေးရေ
မောင်တော် ကမ်းနဖူး
တုန်းကောင်ထိုးတာနဲ့ဆင်းဖို့
မြင်ဟေ့ ... နို့မို့ဆို တုန်းက
ဒါမြန်မှ ဆင်းနေရလိမ့်
ဟေ့ ...

ဟုတ်တဲ့အာဘ
ဟုတ်တဲ့ ...

ရွာဦး ကမ်းနဖူးယိုပင်
မောင်တော်ကရွာ လျှာ
ဆိုက်တယ်ပဲ မြို့မြို့ ...

လာရမှာပဲ...
သတိထားပြီးလည်းလျှောက်လှည့်
တော်ကြာနွဲ့ထဲ မြှောက်ကျမှားလို့
လုံမတွေ့ကြားထဲ ဟန်ပဲ့
နေဦးမကွယ်...။

ဒေသမြောက်ဆက်သောလေမြည်၏
ညှင်းဆွဲသော ဆီးကြို ထွေးပွေ့မှုကို
ခံစားရင်း ကျေးလက်ယာဘာဝ
ဓာတ်နိုးစကားကို သူမြှင့်မိပြန်၏

ဆိပ်ကမ်းပေါ်ရောက်သည့်နှင့် လျောင်းနဲ့ ခုံစံမြင့်
ဟိုကြည့်၊ သူ့ကြည့်၊ လုပ်နေသော သူ့ကို၊ နာဘ ဦး
နီမိခေါင်းက နာကပ်သလို ကြည့်ရင်း၊ လေးလို့ကိန်...

ဒါနဲ့... မောင်ရင်လေးက
ဒီရွာက ဘယ်သူ့ဆီသွားမလို့
တုန်း... ဒီရွာက နာဘဟိုရွာမဟုတ်
လေမယ်၊ ရှင်းသကဲ့... နာဘဟိုလူမျိုး
လှည့်ရင် ဒီရွာမှာ ခြေချင်း ထပ်
သကွယ်...

နာဘ ဦးနီမိခေါင်း နာမေးစကားကို ချက်ချင်း
ဖြန်မဖြေဖြစ်... နာကယ်စင်စစ်လည်း သူ့ဟိုရွာ
ကြီးမှာ သူ့မိတ်ဆွေ ညှာတကာတစ်ဦးတလေ
မျှ မရှိလေသည်ဘိ...

ဟို... ဟိုသင်း
လေး... နာဘ...

ခက်ပါဘိမောင်ရာ...
လယ်ထွန်သွားနွားမေ
ရယ်လို့...ဟား...ဟား
ဟား...ဟား...

ဒင်း...
ဟိုလေ...
ရွာမြောက်ပိုင်းက
ဟို... ..

ကျုပ်အစဇာပေးမှ
မြစ်မယ်ထင်ပ... ရွာမြောက်
ဘက်ကဆို ဗိုလ်ယုသာ...
မယ်ကျော့လား... ဒါမှ မဟုတ်
ဟိုတလောကဆုံးသွားတဲ့
စပ်နင်းဦးဆရာကြီးဗိုလ်ကျော်ခေါင်
လား... ..

ကစားခေါင်းတိဌာစာရင်း
ရွာဆို မှတ်တမ်းပေါ်မှာ
လှစ်ခနဲ သူ သံယောင် မြူ
လျှက်မိသည့်... ..

ဟေ့...
ကပြန်လျှာ... လျှာခေါင်
ဆုံးသွားပြီ... မဟုတ်လား
အဘ... ..

ဟန့်ဆောင်...
သူတို့တော့ အယ်ဒီဆွမ်း
ညာတက တဖွ မရှိလို့
အရယ်ကပဲ ဝိုင်းဝန်းလိုက်ရ
တာလား...

ဟန့်ဆောင်သည်မဟုတ်
သော ဦးအိမ်ဝေါင်း
မျက်နှာထွင် စိတ်မကောင်း
ဟန်က အတိအကျ ဂြိုဟေ
သည်ပဲ ရှိသားလေစွ...

စင်စစ်... ဟန့်ဆောင်မိသော
ထင်မြားမသွေမလဲ ဖြစ်ရ ဖြစ်၏

ဆက်ပြီးအာရာ
လွန်တော်လည်း
အာလုပ်ရ မှန်း မသိ
တော့ဘူး...

ရတနာမြို့ ဖြစ် အခက်တွေ့ဟန်
 သူ မျက်မှားတော်ဦးသည့်
 ဟန်ကြောင့် အခက်ခဲတိုင်း
 တစ်စုံတစ်ခုကို စီစဉ်လို့ပုံ
 ကွဲနေပုံရ၏ ...

တကယ်လို့
 မောင်ရင်လေးပြန်ဖို့ ချား
 အခက်အခဲရှိနေရင် အတို
 ရွာမှာ လိုက်တည်းလို့ရပါ
 တယ်ကွယ်

အခက်ခဲတိုင်း သူ့အား
 အခက်ခဲတော်လေရင်း ...
 လွယ်ကူစွာဖြတ်ကျော်
 ကွမ်းပာကို ထုတ်၍
 မြို့နေသည့် ...

ကျေးလက်သားတို့၏စေတနာကို
အံ့မြဲမိရပြန်၏။ ဇွဲမြဲလှမှု
ဝန်းကျင်တွင် လှည့်ရှာလေမည်
မဟုတ်။ သူတို့မိမြင်မြင်ကွဲ မဆို
ထားနှင့် တပ်လျက်စာသန်းနှင့်နေသူ
တို့၏ ထိထဲဝင်ဝင် လျှမ်းလေ
သည့်မူ မဟုတ်ဘဲ။

သယံဇာတမောင်ရင်
ကျယ်တို့လို...တောသုတေသီသား၊
အိမ်ကိုလိုက်တည်းခိုရင်...အစား
ဆင်းရဲ...အနေဆင်းရဲမှာကိုတွေ့
ပြီး...လန်နေသလား...ကွယ်

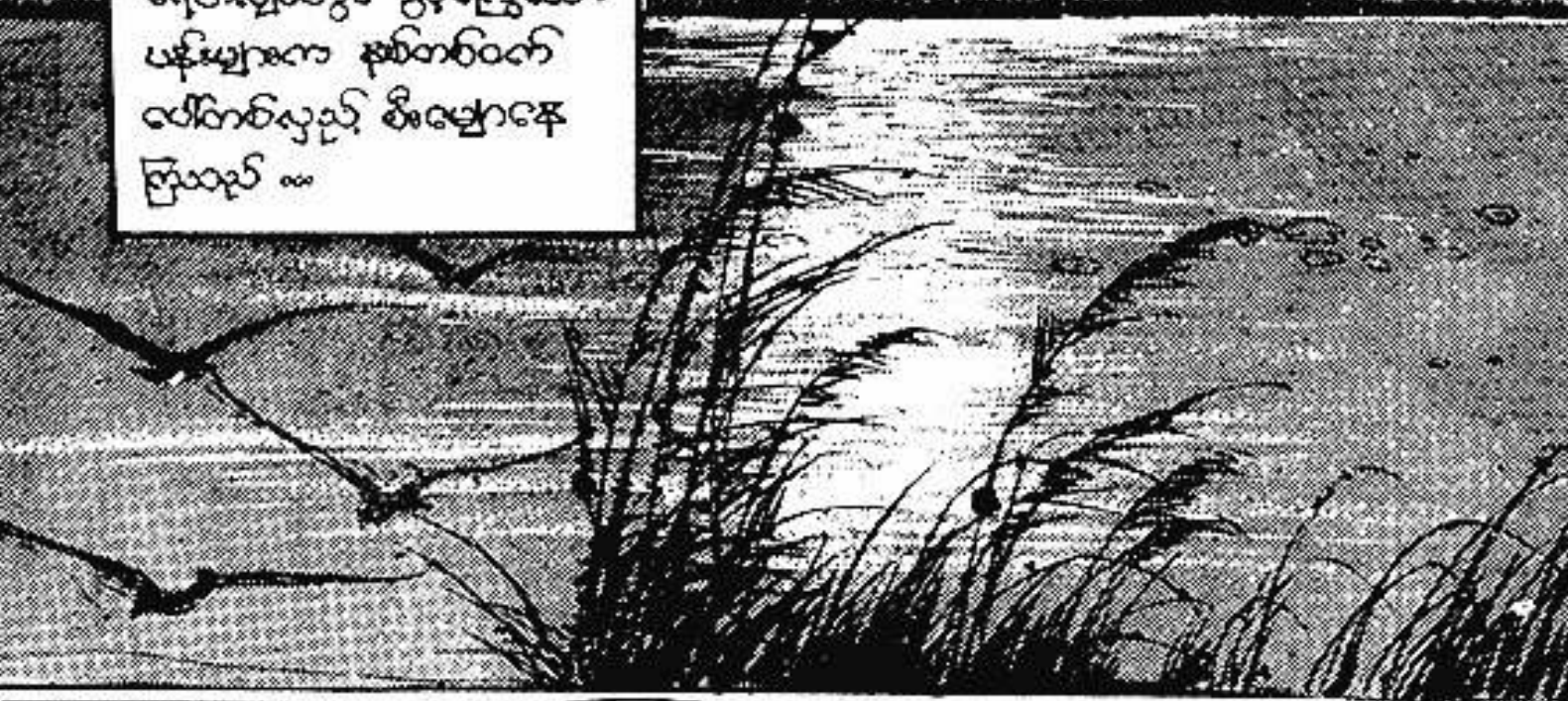
အား...မဟုတ်ပါဘူး
အဘရယ် ကျွန်တော်အတွက်
နီအာတို့မှာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပို့ဖြစ်
မှာမို့ရယ်လို့ပါ...ပြီးတော့...ကျွန်
တော်က တစ်ခါတစ်ယောက်
လဲ ခြစ်နေတော့.....

ဟား...ဟား...ဒီအတွက်
တောတွေပုခင်ပေါ်နဲ့အင်ရာ
ဒုက္ခရောက်နေသူကိုကူညီတာဟာ
တို့လူမျိုးတွေအတွက်မင်္ဂလာ
တစ်ပါးပဲ မဟုတ်လား...

ဒီကနေ့ရွာကို
တောအနားလွှဲတယ်
မောင်ရင်လျှောက်နဲ့
ပါ့မလား.....

ဟေ့!
လျှောက်နဲ့ပါ
တယ်အဘရယ်

ဆွေကောက်လာ ချောင်းရိုး
ရေအဖျပ်တွင် ပွင့်ကြွေယော
ယန်မျှားက နှစ်တစ်ဝက်
လိက်လှည့် စီးချောနေ
ကြသည်။

ကုန်းလမ်းခရီး
တော၊ ခြံခြံလောင်ရင်
လေး၊ ရေ...

ဟဲ့...!
အဲဒါ ဘယ်လို...

ကုန်းလမ်းခရီး
တော၊ ရေပေါ်ဘက်
ရေပေါ်လေ...

ဟော...
ဟိုမှာ ရေကြိုးလာနေ
ပြီလား...

မှောင်မိုက်မိသော သူ့အတွေး
ဗျာလက အဘအိမ်ခေါင်းအသံ
ကြောင့် လန့်နိုးပြန်၏။

လုံ့မရေ့...
လှေကို အရင် ဖြိုမိဒ်အောင်
ထိန်းဟေ့... ဖြော်...
မောင်ရင်လေး အရင်
ဆင်းဟေ့

လှေကို ဖြိုမိဒ်အောင် ဖြိုရင်း
လှေအတွင်းသို့ သက်ဆင်းခဲ့
သော်လည်း မထိုင်မိဘဲ... ..

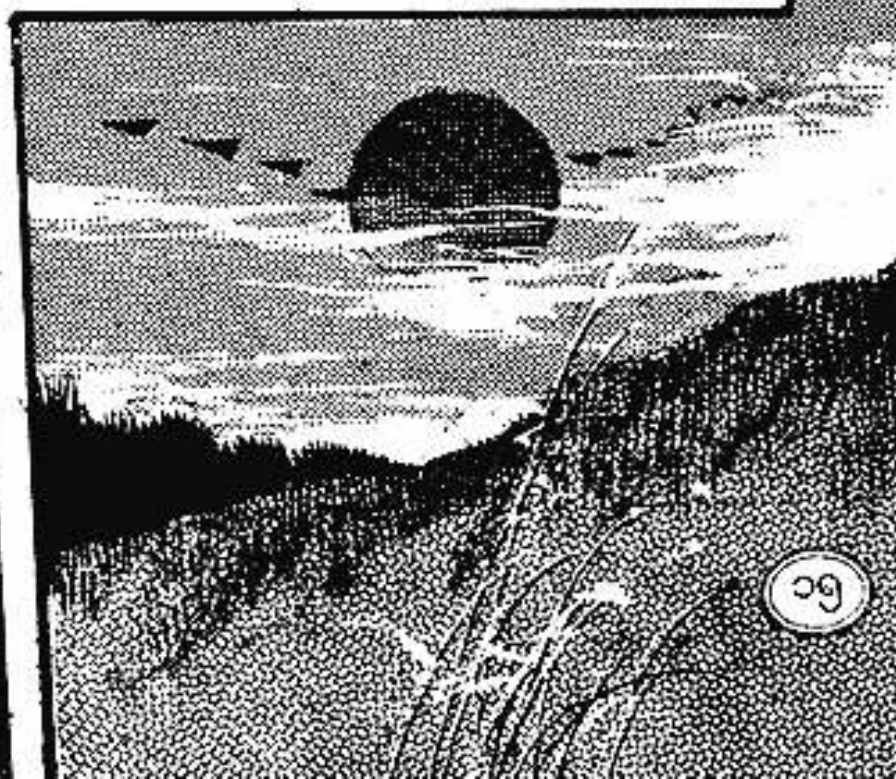
ဆိုလေ ကိုကြီး
ကိုကြီး မထိုင်ရင် သည်း
ခြုံ လှေထိန်းရမလွယ်
ဘူး ရှင်... ..

သွားစွယ်တန်း ခြုံ ခြုံ လေးများ လှေအောင်
ဖြိုးဖြိုး ကားဆိုသော သူမကို စောင်းရဲ
ဩဇာမိရင်း သူထိုင် ဖြစ်လေ၏... ..

ကျွန်းပေါ်ပေါ်လေးကလေး...
 တစ်ခါတစ်ရံ...
 ကျွန်းပေါ်ပေါ်လေး...
 ကျွန်းပေါ်ပေါ်လေး...
 တစ်ခါတစ်ရံ...
 ကျွန်းပေါ်ပေါ်လေး...

ကျွန်းပေါ်ပေါ်လေးကလေး...
 တစ်ခါတစ်ရံ...
 ကျွန်းပေါ်ပေါ်လေး...
 ကျွန်းပေါ်ပေါ်လေး...
 တစ်ခါတစ်ရံ...
 ကျွန်းပေါ်ပေါ်လေး...

နေအလင်း၊ လစဉ် လောကကို ကောင်းစွာ
ထောင်လင်း၊ လေးသော လစဉ်
မျှော်လင့်၊ တို့တစ်ထွာ ဝမ်းဆေးအတွက်
မှတ်ခွင့် ဆင်းနေရ ဖြစ်... ..

မိဘမဲ့သား ဖြစ်၍ သူ့နှစ်ပမာရက်မှာ
ဦးနှိုင်းရင်းဆူးမျှိတ်မိ၏။ ဝယ်လေး
များကို စာနာမိလေပြား။ ဘဝတစ်ခု
ရက်တစ်ရက် မျှအတွက် စာနာမိတ်အား
ဖယ်ရှားကာ ဝမ်းကျောင်းရ ဖြစ်၏...

တွေဝမ်းထဲမှဇနီးများကို ဗျံ့ကွာစိတ်နှင့်
မှန်းကြည့်မိ၏... အတော်များစွာ
ဇနီးများကို ကြည့်ရှုပြီး ဗျံ့ကွာရုံမှာ
အလျော်သို့စီးဝင်ပြန်၏

ဗျံ့ကွာ... ချေး
ဇနီးတွေတော်တော်
များစွာလားဟေ့ ...

များတယ်
ကို ဖြိုးချော့ရှေ့...
မှန်းတာထက်တောင်
ပိုနေပြီ ...

ဤစားလေ့...
အဲဒါမှလည်း မင်း
လည်း ဖြူလေအုံး
ခြုံခြုံနီးမှာကွ...

ဘဝတူကိုဖြိုးချော့၏အခွင့်အလမ်းကောင်းကြောင့်
ဗျံ့ကွာ၊ ဖြိုးမိ၏... သူ့အတွေးထဲမှာက
သူနှင့်လည်း ဖြူတို့စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေး
တည်ဆောက်မိလှာမှာ ကြာပြီလေ ...

ပျံ့ရွာရေ လည်းမြို့တို့
တဲမှာမြို့သားစည်ထည်
ရောက်နေတာ မင်းမယ်
တုန်းသား...။

ဘာ...!
မြို့သားစည်ထည်
တုန်းသား...

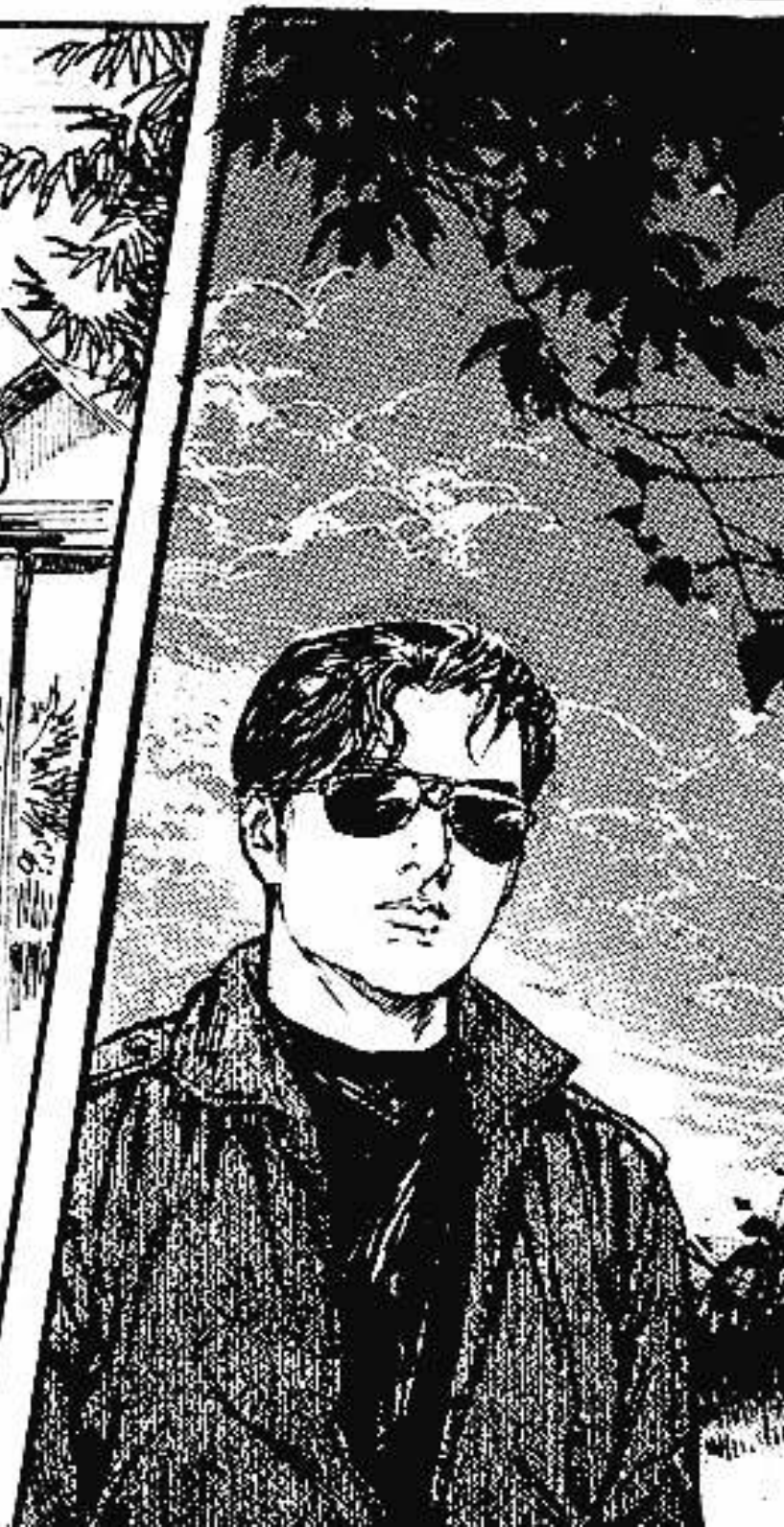
ရွှေဝမ်းထဲမှ ဇီးညှိနှံက
မျှော်ကောက်လာတည်...
ယဉ်ပါးနေတာတွေကို
အတွေးမှ ဆွဲထွက်၏...

ဝွေးမယ် ပျံ့ရွာရေ
ဆက်ခွေးနဲ့ကွ... ဝန်းဆိုတာ
အယ်မှာကြာ ကြာနေတယ်
တာမျိုးမထွက်တုန်း...

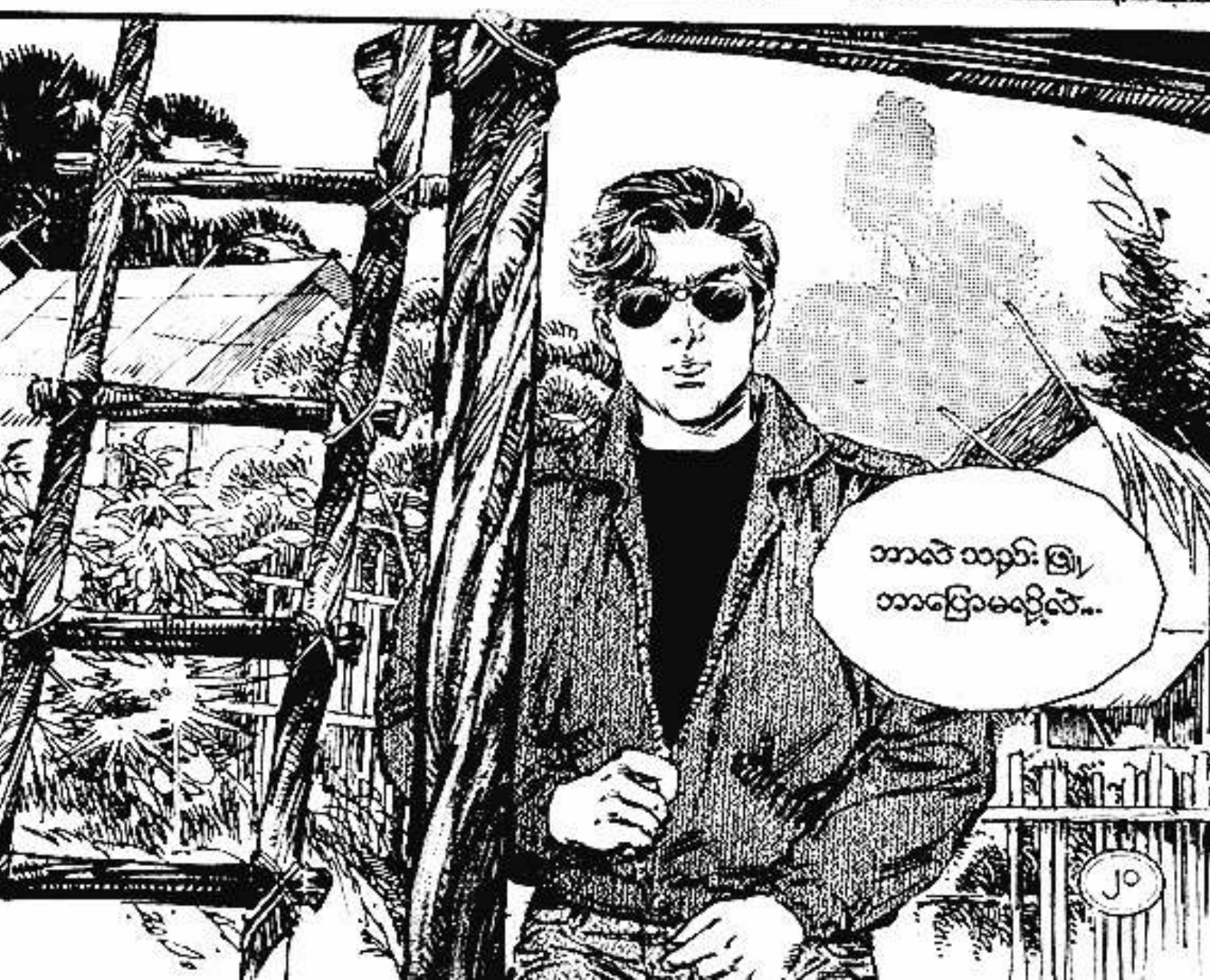
တကယ်ပဲ ဝန်းတို့စည်ထည်အယ်မှာ
ကြာရှည်မနေတယ်လေရော့သသား...
မှတ်စာအတွေးတို့နှစ်သေးလံလာ၏...

စာနီးအာထုတ် ကြည့်နေလော
နေဗြဲ လေခါကညီသူမအားနာနေမိ၏..
အနံ့မျိုးတွေကညီ မြို့ပြနေကညီ ကြီး
ကြာရှည်ခမ်းနိုးဟဲ့မှတ်မိပါ၏ ...

ကိုကြီး...

ဘာလဲ သမ္ဗုဒ္ဓိ: မြို့
ဘာပြောမလို့လဲ...

ဟိဟေ
ဒီနားမှာကိုကြီး
မနေပါနဲ့လား...

ကိုကြီးရှိနေတာ
သည်းဖြူ၊ အရောင်
ပျက်ရပြီလား...

မဟုတ်ဘူး
မဟုတ်ပါဘူး
ကိုကြီးရှာ...

ကိုကြီးအထင်မလွဲစေရန် သည်းဖြူ၊
ပျာမို့၊ ပြာသာခြင်း၊ ချက်တွေပေးနေ
မိသည်းမယ်... ရင်မှာစိုးနဲ့ မှုတွေနှင့်
ပြည်နက်နေပါ၏...

အရောင်ပျက်ရပြီ
မဟုတ်ပါဘူး... ငါးစွန့်နဲ့က
အတော်ဆိုးတာ... ကိုကြီး
ခေါင်းကိုက်မှာစိုးရပြီ...

ခုပါတယ်သည်းဖြူရာ...
သည်းဖြူတို့မိန်းကလေးတွေ
ကိုယ်တိုင်တောင်နေရတဲ့အသေးငယ်
ကို ကြီးလည်း နေရတဲ့
ခု,ခုမှာပေါ့...။

ငါးများကိုစီရင်၊ ဖြစ်အောင်
ထားရင်းကို ကြီးအားသူမှ
လှမ်းကြည့်မိ၏...။
ကြာတော့ကိုကြီး မျက်ဝန်းကို
ရှင်မချင်ရဲ့မျက်လှည့်မိ၏။

ကိုကြီးသတောင်...
သည်းဖြူကကိုကြီးအနေမှ
ခက်မှာပီးရဲ့ပါ... ကိုကြီး
နေနိုင်ရင် ပြီးတာပါပဲ...

အံ့သြား၊ ခြေကွဲထွက်ထွက်လှမ်းမိ၏... ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ
သည်း ဖြူတို့ ဝံ့ထောက်နေသူ ဖြူသား ဖြေ့သည့်အား
ပုံဖော်တွေး ခြံ့ညံ့ထည်

သည်းတံငါရွာလေးမှာ အံ့သြား၊ နေလာတာ ကြာပြီ...
သည်း ဖြူတို့မှာ ဖြူ မှာအမျိုးအဆွေများရှိ သည်တူ
တစ်ခါမှမကြားမိ... အတွေးတွေးကန့်ဝံ့စက်လွန်း၏...

သည်းဖြူနေ
သည်းဖြူ...

သက်သွယ်နေတာ...

ကျွန်တို့
မျှသွားပါဗျာ...
အတန်ခိုင်းခေါင်း...

မျှသွား... လာ...
သည်းဖြူလေးနေပြီးကေသနဲ့
ရွာပြင်မှာပါးခြောက်သွား
လွှမ်းနေတယ်... လိုက်ချင်
လိုက်သွားလေ...

ဒါဆို
ကျွန်တို့လိုက်သွားမယ်
အာဘ...

နန်း...နန်း
လိုက်သွားလေဟာ
မောင်ရ...

အို... အို... အို...

သက်ကြီးကို ဖမ်းဆီးရန် အတွက် ငါ့...

၂၅

ကမ္ဘာ့ခြေပြောင်း ပြန်လန်ဝပ်ထက်ထက်
ဆိုးသောကယက်လတ်တစ်ဦး မှီခွား
ရှင်မာ ဖြစ်ပေါ်၏...ရှင်မာမာလည်း
ရှင်ကိုယ်နီးနှိုင်းခြင်းငှာမစွမ်းသာ...

သနားခြင်း

မာဝန်စွာသာ ဗျာဒိတ်
အော်သံကြောင့် ကြီးမားသော
သံလွှာများ ပေါ်ထွက်လာ၏...
ပြီးတော့ ဒေါသမျက်ဝန်းများဖြင့်
သူတို့ ခြေထောက်သို့ ဗျာဒိတ်
နားမလာနိုင်ပါဘဲ... ..

ဟယ်...
ဗျာဒိတ်နားမလာနိုင်ဘဲ... နင်းတို့
တိတိမာဝန်စွာ ကြာ
ပြန်နေ... ..

ဟယ်ဟယ်
ငါတို့လည်းမသိဘဲ...
လို့မလာနိုင်ဘဲ... ..

အခုလိုမျိုး ပြီးသွားတာကို
ဗျာဒိတ်နား မသိဘဲ... ..

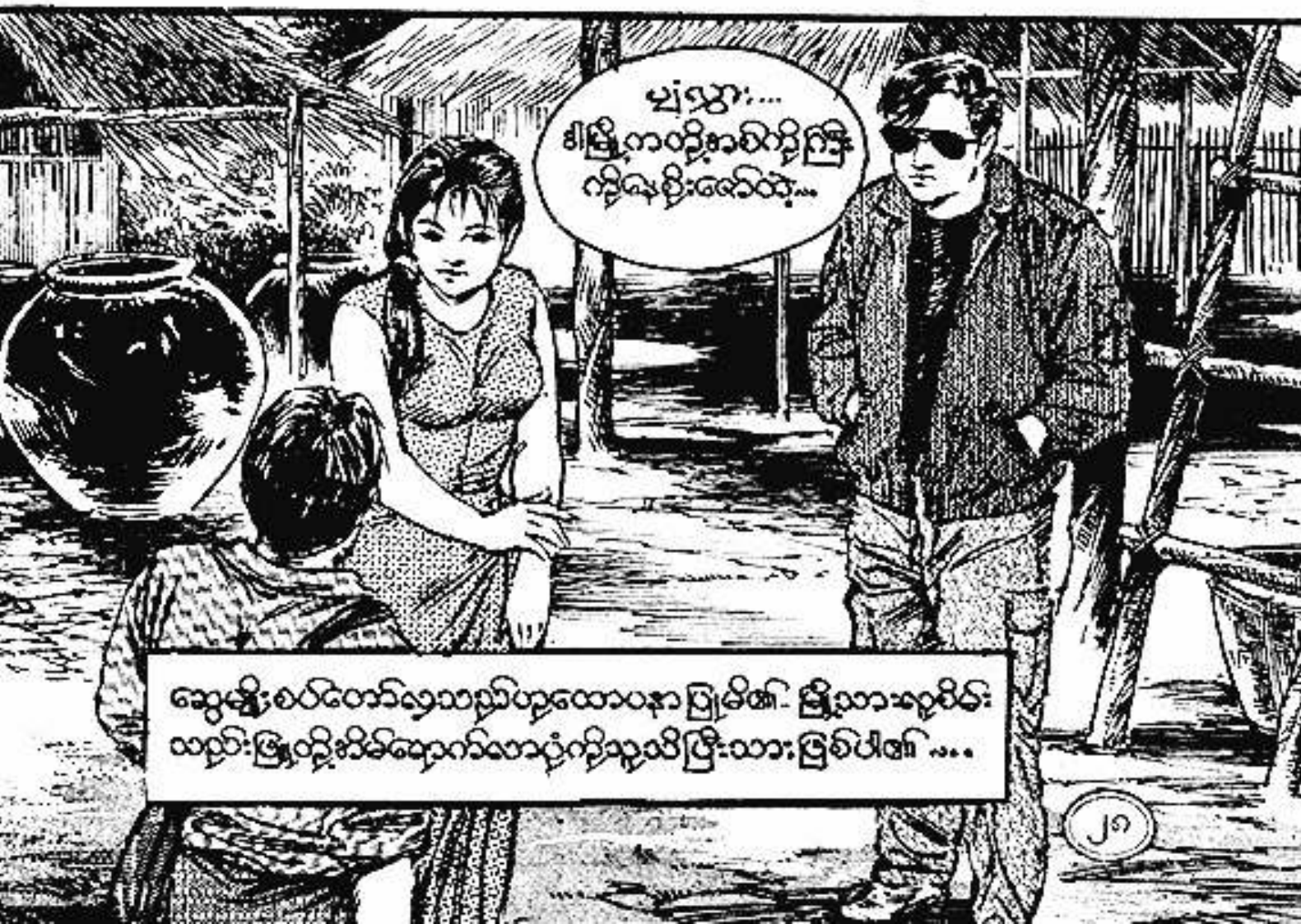

ဗျံ့လွှား...
နင့်ကို ကိုကြိန်နဲ့
မိတ်ဆက်ပေးချင်လား...

ကိုကြိန်
မိသားစုကြီးတွေနဲ့
တစ်ကွပ်ကမ်းထားလေ
ရော့နော်...

ဗျံ့လွှား၊ ဓမ္မာဝါဒီကလေးလေးဟန်ရှိလား
လည်းနုနုလေးလေး ရော့မှန်းအေးချင်ပြန်ပြန်...

ဗျံ့လွှား...
မိမိတို့ကလေးတွေကို ကြိန်
ကိုနုနုလေးလေးနော်...

ဆွေမျိုးစပ်တော်မူသည့်ဟောပြောချက်၊ မြို့သားလူစိမ်း
လည်းဖြူတို့အားဆက်လက်သုံးသပ်ပြီးသားဖြစ်ပါ၏...

မျှလွှား: ထည့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ဤအရာမျိုးမရှိပဲပဲပဲ...ဟော့...

ငါ့ပြန်မယ်
ထည့်ပေးဦး...

နတ်ကလေးဟာ
ဥရောင်ဥပြန်ပါပဲလား
ကားလေးကလေး
ပြောပါနဲ့ဟာ...

ငါ...နတ်နို့
ကားပြောချင်ပဲ
ကုန်သွားပြီ...

မင်းက မျှလွှားကလေး
နတ်ကလေးထဲ ထည့်ပေးဦး
ပဲပဲ...မင်းကလေး
ကလေးကလေးမင်းကလေး...

ဤသို့-မကုသနိုင်ပုံကိုမြင်ရုံမှာလွယ်ကူစွာ
သတိပြုနိုင်သောအခါ-မှန်ဖြစ်မိ၏။...

ဟဟဟဟ!
ဒီလောက်အစာလွယ်
ဆင်တုန်းနီးယှက်
ကံကွာ...

